ÚSPECH SPOČÍVA V ĽUĎOCH, ktorých stretneme, A VO VECIACH, ktoré spolu vytvoríme

MARIETA OSLANEC

Kočka! To je očividné. Čo však na fotke nevidíte, je diplom z Northwestern University School of Law a advokátska licencia v štáte New York. Na rozdiel od mnohých čerstvých absolventov, čo po skončení štúdia strácajú ideály a uspokoja sa s priemerom, **MARIETA OSLANEC (30) ANI NA SEKUNDU NEZAPOCHYBOVALA, ŽE TITUL JEJ ZMENÍ ŽIVOT. RODÁČKA Z NOVEJ BANE OD PIKY VYBUDOVALA ÚSPEŠNÝ BIZNIS V USA A STALA SA MEDZINÁRODNE UZNÁVANOU EXPERTKOU NA IMIGRAČNÉ PRÁVO.** Zakladateľka advokátskej kancelárie Navrat & Oslanec a manažérka NAO VISA miluje slobodu a neznáša sladké rečičky.

TEXT XXXXXXX XXXXXXXXX
FOTO XXXXXXX XXXXXXXXXXXX XXXXXXXXX

Kedy si prvý raz ochutnala Ameriku? Mala som šestnásť, keď som vycestovala do USA ako výmenná študentka. Pamätám si, ako som sa bála letieť sama lietadlom z Prahy do Cincinnati a potom do Philly. Vôbec som nevedela po anglicky! Ten prvý rok v USA ma neskutočne ovplyvnil. Keď som sa vrátila spať do Novej Bane, začala som cítiť zmätok, kam vlastne patrím. Napriek tomu, že som sa tešila z rodiny a priateľov, už to nebolo to, čo predtým. Nevydržala som ani dva roky a opäť som letela do USA. Cez program Work and Travel, už ako študentka právnickej fakulty v Banskej Bystrici. Zarobila som si štyritisíc dolárov – čo bol vtedy riadny balík – iba prácou v reštike, to by sa na Slovensku nikdy nedalo. Zapáčila sa mi tá sloboda, a tak som každé ďalšie leto počas môjho štúdia strávila v USA, vždy na inom mieste.

Pamätáš si na moment, keď sa to v tebe zlomilo a zistila si, že ti je lepšie tam ako tu? Za päť rokov sa mi americký životný štýl dostal pod kožu a vždy, keď som sa na konci leta vracala domov, som mala pocit, že môj domov je viac v USA a že na Slovensku je to len dočasné. Po ukončení práva som sa rozhodla vycestovať do Chicaga na vlastnú pásť s heslom „risk je zisk“.

To je dosť úlet... Najväčší úlet môjho života! Len tak som odišla so štvormesačným dočasným pracovným povolením v pase a s vedomím, že na Slovensku určite ostať nechcem. Nemala som presný plán, nikoho som v Chicagu nepoznala, iba som cítila, že USA mi ako krajina „sedí“ viac. Po štyroch mesiacoch mi vypršali víza a ja som sa musela rozhodnúť, čo ďalej. Najskôr som začala študovať angličtinu na miestnej škole, potom som dala dokopy všetky podklady na štúdium práva a podala prihlášku...

...na jednu z desiatky najprestížnejších právnických škôl sveta, a prijali ťa. Pre neprotekčné dievča z Novej Bane nevídaný úspech! Štúdium na tejto škole bol môj sen. Skoro som neverila, že sa mi to podarilo. Americké školy majú rady rôznorodosť, pretože tá ich systém štúdia obohacuje. Myslím, že som asi bola jedna z mála zahraničných študentiek zo Slovenska. Nehovoriac o tom, že som žena, čo tiež v USA hrá istú rolu.

Čo ti pomohlo dostať sa až tam, kam si sa dostala? Som optimistka a niekedy vidím veci až príliš ružovo. To ma však zároveň dostalo, kde som, pretože som sa nikdy nebála riskovať. Život je skvelý, keď sa prestaneme báť a skočíme do oceánu možností, ktoré nám ponúka. Nehovorím, že to je také ľahké, ako to znie, ale o tom je predsa život! Tešiť sa, plniť si sny, lebo tie sú na to, aby sa plnili, a nie iba snívali. Ja sama som rojko, ktorý si stavia veľké ciele a potom za nimi bezhlavo ide. Sem-tam narazím, ale beriem to pozitívne – ako lekciu, ktorá ma učí rásť. Vďaka nej sa stávam silnejšou a o to viac to potom môžem zo seba dať ďalej. Myslím, že svet potrebuje viac uletených

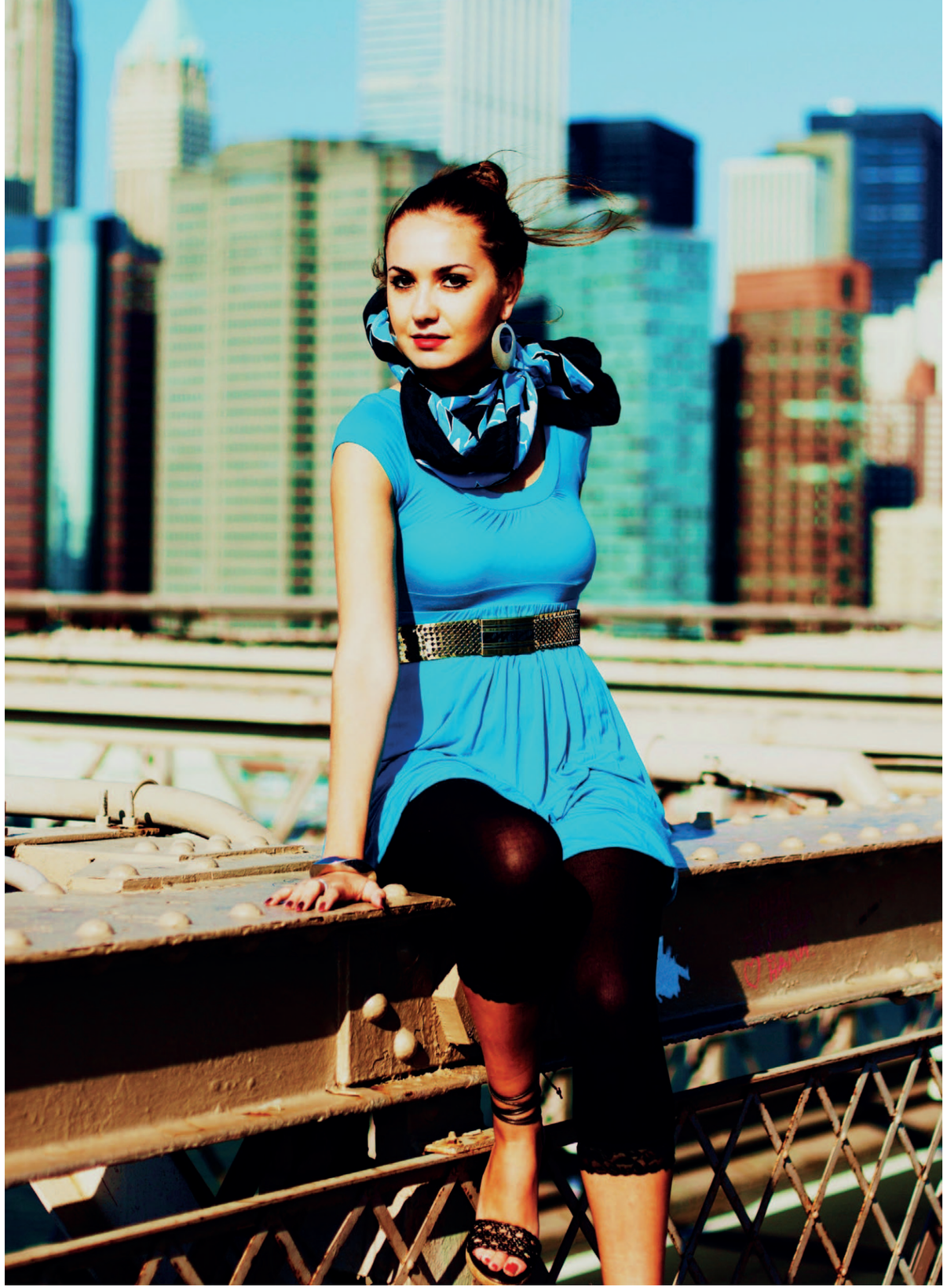

Má každodenná právničina, ktorej sa venuješ, k tej fiktívnej à la Ally McBealová tak ďaleko, ako má archeológia k ságe Indiana Jones? Určite má. Predovšetkým, my neriešime žiadne súdne spory, skôr budujeme niečo pozitívne – pracujeme na medzinárodných transakciách, investíciách, najmä do USA. Spájame dva svety, pomáhame ľuďom plniť ich sny. Ponúkame návod pre tých, ktorí majú cieľ preniknúť na americký trh, založiť si vlastný biznis, ochrániť svoj majetok, daňovo optimalizovať, registrovať ochranné známky a patenty, investovať, študovať alebo žiť a naplno rozvinúť svoj potenciál v USA – krajine neobmedzených možností. Robiť zmeny v živote iných a otvárať im oči je niečo, čo ma vždy naplňalo. Právo je len spoločenský nástroj, ako to možno realizovať.

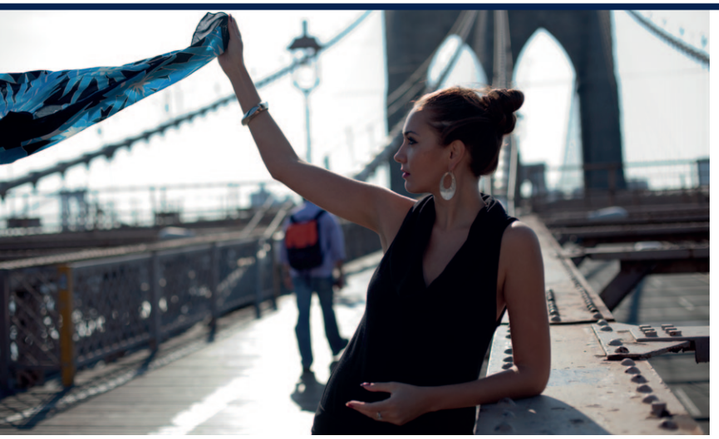

Ro conectum volorpos et lisit quibusam vel estrum dipsusa ndusam dolut quae plis aribus dolorum ullorum ape nust, con con nulpa consedi volorro eatia consequiate repelig. Nistibero cusam ilit voluptibusae molut.

právnikov a hlavne ľudí, ktorí sa fakt neboja byť sami sebou, žiť naplno a dať ukázať svoj potenciál. Keď to urobia prostredníctvom práva, je to bonus pre spoločnosť.

Vedela by si z tohto všetkého poskladať univerzálny recept na úspech? Byť sama sebou, počúvať svoj vnútorný hlas a tým byť autentická. Na nič sa nehrať. Byť úprimná. Byť spoľahlivá. Nájsť riešenie, kde to iní nevidia. Nevzdávať sa. Nonstop na sebe pracovať, lebo to je nekonečný proces. V neposlednom rade ľudom a klientom dávať, a nie len brať. Úspech spočíva v ľuďoch, ktorých stretneme, a vo veciach, ktoré spolu vytvoríme.

Kedy sa z Mariety právničky stala Marieta podnikateľka? Nie som len právnička a nikdy som len právničkou nechcela byť. Najradšej si veci robím po svojom. Moja práca mi dáva možnosť využiť všetky prvky mojej povahy – organizačné schopnosti, kreativitu, potrebu cestovať, slobodu, schopnosť riskovať, tvrdo ísť za svojím cieľom a neprestať bojovať, kým sa tam nedostanem, ako aj vášeň pomáhať iným a meniť ich životy vo veľkom. Cítim sa viac ako priekupník nových nápadov a riešení a to aj realizujem. Keby som bola len právnička a nie podnikateľka, moje JA by bolo mŕtve.

Rada plávaš proti prúdu? Áno. Chcem si robiť veci svojím spôsobom, to je moje životné poslanie. Keď mi niekto diktuje, čo mám robiť, nemôžem byť šťastná – jednoduchá rovnica.

Krása + IQ, prudko nebezpečná výbava pre ženu. Nevnímaš to občas ako prekliatie? Kedysi som to tak vnímala. Vždy, keď som prišla na nové miesto, ľudia si držali spočiatku odo mňa odstup. Neskôr však zistili, že som presne pravý opak toho, ako pôsobím. Minule som bola na rozlúčke so slobodou na strednom Slovensku, kde mi páni tipovali dvadsať. Keď som im povedala, čomu sa venujem, neverili mi a pozreli sa na mňa so slovami: „No určiteee. Čo to tu, ty čaja, rozprávaš?“

A čo krása ako výhoda? Každý má rád, keď vidí niečo vizuálne krásne, a o to viac, keď niekto okrem krásy vonkajšej má aj pozitívny spirit vo svojom vnútri. Myslím, že keď sa máme radi, tak aj tá krása viac vyniká a okoliu to lahodí. Každý muž má rád usmiatu ženu, ktorá vie, čo chce a kam smeruje. Chcem však poznamenať, že asi viac ako vonkajšia krása je dôležitejšia vnútorná istota a zdravé sebavedomie. Príroda dala ženám krásu a našou povinnosťou je sa o ňu starať. Tým dávame najavo, že si ten dar vážime. A ja si ho vážim.

Pomáhajú ti pri práci ženské zbrane? Určite. Jednou z nich je pochopenie druhého a toho, čo môj klient potrebuje. Aj na základe empatie viem naskladať stratégiu, ktorá ho presne dovedie do cieľa. Nie je to len o logike a aplikovaní práva. Je to o ľudskom prístupe, schopnosti byť oporou. To je skôr ženská črta. Taktiež milujem internet, sociálne siete a komunikáciu so svetom. Je to platforma, kde sa môžem deliť so svetom o moje názory a poznatky, čo je tiež skôr ženská črta. Môj vzhľad asi nepriamo vplýva na klientov pri osobnom styku, čo sa mi obyčajne darí. Ale to bude aj tým, že som – ako správna ženská – výrečná a presvedčivá.

Stále pendluješ medzi New Yorkom, Prahou a Bratislavou. Kde si doma? Všade tam, kde mám svojich skutočných priateľov a rodinu. Keďže sú v New Yorku, v Bratislave aj v Prahe, som doma asi všade. Občas sa cítim ako medzinárodný bezdomovec, ale má to veľa výhod, pretože môj život je dynamický a nikdy sa nenudím. Je to v súlade s mojou povahou.

Čo má New York, čo Bratislava nemá? Teda, okrem pár miliónov ľudí navyše... New York má energiu, ktorú je ťažko opísať. Cítim ju vo vzduchu, len čo vystúpim z lietadla. V New Yorku nikto nikomu nezávidí. Nie preto, že by boli Newyorčania lepší a prajnejší, ale preto, že nemajú čas monitorovať svoje okolie, lebo sú vyťažení sami sebou. Milujem, že v tom meste sa stále niečo deje, stále je kam ísť. Čokoľvek chceš robiť, tam to robiť môžeš. Človek je stimulovaný z každej strany. Niekedy to až energeticky vyčerpáva. Všetko je tam neskutočne hektické.

Ro conectum volorpos et lisit quibusam vel estrum dipsusa ndusam dolut quae plis aribus dolorum ullorum ape nust.

Vychádza mi z toho, že do Bratislavy chodíš hibernovať. V porovnaní s newyorským nasadením to hibernácia je. Tu je to pokojnejšie, tie vibrácie sú iné. Aj ľudia sú akísi spomalenejší, ale to je vlastne dobre, aspoň sa tak neženú. Majú čas sadnúť si na kávu, porozprávať sa, viac sa starajú o svoje vzťahy, o rodinu, o kamarátov. Na druhej strane, ľudia si tu oveľa viac závidia, azda preto, že sa nestarajú primárne sami o seba.

Čo riešiš, keď neriešiš? Behám, meditujem, cvičím jogu a čítam veľa motivačných kníh. Moji najobľúbenejší autori a zároveň mentori sú Deepak Chopra, Wayne Dyer, Marie Forleo a Louise Hay.

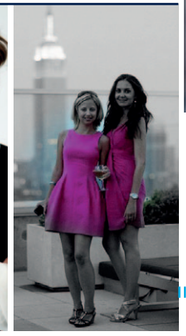

Samé cnostné aktivity! Žiadne „guilty pleasures“? Ani nie. Seriály nesledujem, televíziu som nevidela šesť rokov. Rada si pozriem film, teraz sa chystám na Veľkého Gatsbyho. Dobrý film ma vytrhne z reality a je to vítaný reset hlavy. Alebo idem von s kamarátmi zabaviť sa.

Keď už je reč o zábave, randia Amíci inak ako Slováci? V New Yorku randí každý. Tamojší muži si viac veria a rýchlo idú na vec. Nečakajú. Nesprávajú sa k ženám romanticky ako slovenskí muži. Neotvoria dvere, nezaplatia večeru. Ale za to môžu Američanky, tie si ich tak vychovali. Sú rady, keď môžu ukázať svoju sebestačnosť. Na druhej strane sa však niektoré Slovenky až príliš spoliehajú na to, že muž ich zabezpečí, a celkovo si skôr zakladajú rodiny, zatiaľ čo v Amerike sú ženy viac orientované na kariéru a nezávislosť. Slovenské ženy si často neuvedomujú, že chlap ich nikdy nespraví šťastnými, ak ony samy nie sú šťastné. A to ide ruka v ruke s tým, čo robíš. Muž ženský život dopĺňa, ale nie je ultimátnym základom šťastia.

Pamätáš si na svoje najtrápnejšie rande? Pamätám si na jedného charizmatického muža – prišiel v krásnom obleku, uhladený, biela košeľa, čierna kravata, vyleštené topánky. Sedíme pri stole, dal si nohu cez nohu, a zrazu pozerám – červené ponožky! Chvíľu som rozmýšľala, či je to fór alebo jeho výnimočný vkus. Keď som túto otázku vyslovila nahlas, odpovedal: „Červené ponožky mám kvôli tebe, aby si sa ma presne na to spýtala.“ Jednoznačne ma tým zaujal.

Čo tvoja predstava absolútnej romantiky? A pokojne preháňaj – večera na pláži pri západe slnka, serenády pod oknom... Dostať ruže. Nájsť si doma veľkú škatuľu s previazanou mašľou a v nej nádherné večerné šaty. Následne večera so sviečkami, skvelé víno a spoločnosť muža, ktorý je zábavný, sám sebou a zdravo sebavedomý. Básničky a sladké reči môže vynechať.

Ideálny muž

Priamočiarosť, úprimnosť, autentickosť a zodpovednosť sú sexi. Keď sa k tomu pridá dávka humoru, je to bonus navyše. Dnešné ženy sú samostatné, ale správny muž aj tak pomôže. Páči sa mi, keď sa o seba muž stará, je trošku uletený a vie odľahčiť akúkoľvek situáciu. Vôbec nemusí mať tehličky na bruchu. Základ je, aby bol spokojný sám so sebou a vyžarovala z neho vyrovnanosť.

Ro conectum volorpos et lisit quibusam vel estrum dipsusa ndusam dolut quae plis aribus dolorum ullorum ape nust, con con nulpa consedi volorro eatia consequiate repelig. Nistibero cusam ilit voluptibusae molut.

Ako sa dobýjajú úspešné ženy – také ako ty? Kde je snaha a chémia, tam sa vždy dá dobýjať. Otázne je, či bude vzťah aj pokračovať, lebo keď ženie muža len potreba dobýjať, po dobytí stratí o ženu záujem. Keď je to však naozajstné, potom musí bojovať, nesmie prestať a určite ju dobyje. Imponujú mi muži, ktorí sú autentickí a na nič sa nehrajú. Takí, ktorí vedia, čo chcú, a keď zistia, že žena ich predstavy spĺňa, neboja sa dať jej to najavo.

Nechala by si sa nafotiť pre Playboy? Nie. Som otvorený človek, ale mám v sebe dávku konzervatívnosti a fyzickú intímnu krásu ukazujem len najbližšiemu človeku, ktorým je môj priateľ. Určite by som to neurobila pre peniaze. A keby malo byť mojou motiváciou isté umelecké hľadisko, musela by som pociťovať vnútornú potrebu, ktorú necítim.

Čo by si ešte chcela v živote dosiahnuť? Byť expertom v tom, čo robím. Nielen na území Slovenska a Česka, ale predovšetkým v USA. Mať harmonický vzťah, skvelých priateľov a zdravú rodinu. Chcem meniť životy iných k lepšiemu. A tiež si chcem kúpiť psíka, malého bišona.

Ako sa s tebou môže spojiť niekto, kto chce začať nový život v USA? Cez moje webstránky – **www.naovisa.com**, **www.incorporated.sk**, **www.navratoslanec.com** alebo cez sociálne siete – **www.facebook.com/naovisa** a **www.twitter.com/nao_visa**.